

Небесна Січ

Олесь Бердник

Розкривайте серце, розкривайте
Громовицям буряним навстріч,
Споряджайте душу, посилайте
У останню, небувалу Січ!
Хортиця небесна підіймає
У похід нечуваний полки,
До порогів духу поспішають,
Чуючи литаври, козаки.
Гей, литаври неба голубого,
Гримніть дужче, в душу стугоніть.
Розбудіть розіп'ятого Бога,
Розрубайте віковічну кліть —
Ту в'язницю серця молодого,
Що бійців незримо сповива!
Хай від Материнського Порога
Ляже стежка — огненно-жива.
Нам нікчемних привидів боятись?
Ми ж безсмертні Всесвіту Сини!
Час грозову силу підіймати
Для святої правої війни!
Вийдіть в Неба невимірну волю,
І гукніть прадавнього коня,
Що пасеться в Зоряному Полі,
Що між скель невидимих ганя.
Заірже товариш стокопитий,
Стрибне у небесну височінь,
І розвіє в просторі відкритім
Нашу тугу, нашу голосінь!
Ми забудем віковічне горе,
Меч звитяги блисне на чолі,
І не Чорне — Полум'яне море
Заклекоче на Новій Землі...
Бачу хвилі... Небувалі хвилі!
Чую Божу Думу кобзарів...
І пливе Козацтво Огнекриле
До нових, казкових берегів...
Ураган історії лютує,

І вітрила неба напина...
Брате мій нескорений, ти чуєш?
Нас тривожно кличе далина!
Б'ють литаври у серця народів,
Чайки вже маячать на воді...
Як не станеш нині до Походу, —
Пізно буде каятись тоді!..
Розкривайте серце, розкривайте
Громовицям буряним навстріч!
Споряджайте душу, посилайте
У останню, Полум'яну Січ!..

1974 р.